

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr) 70/ 9 lutego 2020 ISSN 2080-0010
V Niedziela Zwykła

LITURGIA SŁOWA

D-9 F K GN9 '7 NMH5 B-9'
Iz 58, 7-10

Czytanie z Księgi proroka Izajasza: Tak mówi Pan: «Dziel swój chleb z głodnym, do domu wprowadź biednych tułaczy, nagiego, którego ujrzyś, przyodziej i nie odwracaj się od współziomków. Wtedy twoje światło wszędzie jak zorza i szybko rozkwitnie twe zdrowie. Sprawiedliwość twoja poprzedza cię będzie, chwała Pańska iść będzie za tobą. Wtedy zawołasz, a Pan odpowie, wezwiesz pomocy, a On rzeknie: „Oto jestem!” Jeśli u siebie usu-niesz jarzmo, przestaniesz grozić palcem i mówić przewrotnie, jeśli podasz twój chleb zgłodniałemu i nakarmisz duszę przygnębiają, wówczas twe światło zabłyśnie w ciemnościach, a twoja ciemność stanie się południem».

Oto słowo Boże

DG5 @A 'F9 GDCB GCFM>BM
Ps 112 (111), 4-5. 6-7. 8a i 9

Wschodzi w ciemnościach jak światło dla prawych,

albo: *Alleluja*

On wschodzi w ciemnościach jak światło dla prawych, * łagodny, miłosierny i sprawiedliwy. Dobrze się wiedzie człowiekowi, który z litości pożyczą * i swoimi sprawami zarządza uczciwie.

Sprawiedliwy nigdy się nie zachwieje * i pozostanie w wiecznej pamięci. Nie przelęknie się złej nowiny, * jego mocne serce zaufało Panu.

Jego wierne serce lękać się nie będzie. * Rozdaje i obdarza ubogich, jego sprawiedliwość będzie trwała zawsze, * wywyższona z chwałą będzie jego potęga.

8 FI ; -9 '7 NMH5 B-9'
1 Kor 2, 1-5

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian: Bracia, przyszedłszy do was, nie przybyłem, aby błyszczać słowem i mądrością, głosić wam świadectwo Boże.

Postanowiłem bowiem, będąc wśród was, nie znać niczego więcej, jak tylko Jezusa Chrystusa, i to ukrzyżowanego. I stanąłem przed wami w słabości i w bojaźni, i z wielkim drżeniem. A mowa moja i moje głoszenie nauki nie miały nic z uwodzących przekonywaniem słów mądrości, lecz były ukazywaniem ducha i mocy, aby wiara wasza opierała się nie na mądrości ludzkiej, lecz na mocy Bożej.

Oto słowo Boże

D-9 K 'DFN98 '9 K 5 B; 9 @
J 8, 12

Ja jestem światłością świata, kto idzie za Mną, będzie miał światło życia.

9 K 5 B; 9 @5
Mt 5, 13-16

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza: Jezus powiedział do swoich uczniów: «Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też lampy i nie umieszcza pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciła wszystkim, którzy są w domu. Tak niech wasze światło jaśnieje przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie».

Oto Słowo Pańskie

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 9.02.2020 do 8.03.2020

Módlmy się,
za zgromadzenia zakonne
a w szczególności za Siostry
posługujące w naszej parafii.
Niech Maryja wyprasza im
wszelkie potrzebne łaski.

K ' ? `] a U U W .

11 lutego - Światowy Dzień Chorego	2
Historia objawień i kultu w Lourdes	2
Namaszczenie chorych	2
Morysin - cz. 5	3
Przekaż 1% podatku na Fundację Ecclesia Villanovensis	4
Kurs finansowy - spotkanie informacyjne 24.02.2020 r. . .	4
Potrzebne zdjęcia z Kard. Stefanem Wyszyńskim	4

KOMENTARZ

Mądrość, kompetencje, profesjonalizm, elegancki styl bycia to rzeczy same w sobie dobre i pożądane. Jesteśmy wręcz wezwani, by się rozwijać, nabywać nowych kompetencji, nabierać ogłady.

Ale Wielki Paweł dziś mówi nam, że nie przyszedł by błyszczyć słowem i mądrością, a jego mowa nie miała nic z uwodzących przekonywaniem słów mądrości. Wręcz przeciwnie stanął w słabości i bojaźni, i z wielkim drżeniem.

Słowa Pawła nie wzywają nas oczywiście do bylejakości, ale przestrzegają, by nasze wiary, świadectwa nie opierały za mocno na mądrości ludzkiej, czynniku ludzkim lecz na mocy Bożej.

I tak też winniśmy podchodzić do dzisiejszego, ewangelicznego wezwania, by być solą ziemi i światłem świata. Trzeba nam być Bożą solą i Bożym światłem, by sobą nie przesłonić Pana Jezusa i Jego Dobrej Nowiny.

Ks. Tomasz Lis

11 lutego - Światowy Dzień Chorego

Światowy Dzień Chorego ustanowił Jan Paweł II dnia 13 maja 1992 r. w liście do ówczesnego przewodniczącego Papieskiej Rady Duszpasterstwa Pracowników Służby Zdrowia - kard. Fiorenzo Angeliniego. Wyzaczył wówczas jego datę na 11 lutego - wspomnienie Matki Bożej z Lourdes.

Historia objawień i kultu w Lourdes

11 lutego 1858 roku, w cztery lata po ogłoszeniu przez Piusa IX dogmatu o Niepokalanym Poczęciu, Matka Boża ukazała się ubogiej pasterce Bernadecie Soubirous w Lourdes. Podczas osiemnastu objawień Maryja wzywała do modlitwy i pokuty. Nakazała, aby na miejscu objawień wybudowano kościół. Polecenie to zostało wypełnione przez miejscowego proboszcza i w 1875 r. odbyła się uroczysta konsekracja świątyni.

O Lourdes - miasteczku leżącym u stóp Pirenejów - zrobiło się głośno dzięki Matce Bożej. Maryja ukazała się tam w 1858 r. Bernadzie Marii Soubirous, zwanej przez bliskich Bernadeta. Rodzina dziewczyny była bardzo biedna. Sześć osób (rodzice i czworo dzieci) mieszkało w dawnej celi więziennej. Ojciec nie pracował. Zdarzało się, że młodszy brat Bernadety - Jean-Marie z głodu zjadał wosk z kościelnych świec.

Bernadeta była ładną dziewczyną, jednak po przebytej chorobie nie rosła. Miała tylko 140 cm wzrostu. Chorowała na astmę. Nie umiała czytać ani pisać, mówiła tylko miejscowym dialektem. Nauka sprawiała jej trudność. W wieku 14 lat chodziła do szkoły razem z siedmiolatkami, aby lepiej poznać katechizm. Inaczej nie zostałyby dopuszczona do I Komunii św.

Biała Pani

11 lutego Bernadeta z siostrą i koleżanką poszła zbierać gałęzie na opał. Przy grocie Massabielskiej zobaczyła unoszącą się nad krzakiem śliczną dziewczynę w białej sukni, która w prawej dłoni trzymała różaniec. Bernadeta, naśladując ją, uczyniła znak krzyża i zaczęła odmawiać różaniec. Biała Pani włączała się w modlitwę tylko na "Chwała Ojcu...", kończąc każdą dziesiątkę. Potem znikła.

Już wieczorem niemal całe miasteczko wiedziało o dziwnym zjawisku. Matka, nie wierząc Bernadecie, orzekła, że pewnie był to diabeł. - Diabeł nie odmawia różańca - odpo-

wiedziała rezolutnie dziewczyna. Na kolejnych spotkaniach z Białą Panią towarzyszyły Bernadecie setki, a potem tysiące mieszkańców Lourdes. Podpowiadali jej, o co ma pytać "zjawę". Bernadeta nawiązała z nią dialog.

18 lutego Biała Pani wypowiedziała znamienne słowa: "Nie obiecuję ci szczęścia na tym świecie, ale w przyszłym". Trzy dni później wezwała: "Módlcie się za grzeszników", a po kolejnych trzech dniach: "Pokutujcie! Pokutujcie! Pokutujcie!". Prosiła też, by księża wybudowali przy grocie kaplicę, i aby przychodzono tam w procesji. Miejscowy proboszcz domagał się jednak cudu, chciał też poznać imię Białej Pani. Odpowiedź padła 25 marca: "Jestem Niepokalanym Poczęciem".

Biała Pani wskazała Bernadecie miejsce, z którego wytrysnęło źródło. Wkrótce wydarzył się pierwszy cud: mieszkanka Lourdes umoczyła sparaliżowaną rękę w wodzie wypływającej ze źródła i została uleczone.

Osiemnaście spotkań Bernadety z Białą Panią zakończyło się 16 lipca. Już dwanaście dni później miejscowy biskup powołał komisję, która miała zbadać sprawę rzekomych objawień Matki Bożej. 18 stycznia 1862 r. w imieniu Kościoła orzekł o ich autentyczności.

Trzy lata później Bernadeta rozpoczęła nowicjat u sióstr posługujących chorym (Soeurs de la Charité et de l'Instruction Chrétienne de Nevers). W 1866 r. na zawsze opuściła Lourdes - przeniosła się do domu zgromadzenia w Nevers. - Moja misja w Lourdes jest skończona - oświadczyła. Rok później złożyła śluby zakonne. Została pomocniczą pielęgniarką w klasztornej infirmerii.

Z pokorą znosiła upokorzenia ze strony innych sióstr, którym nie mieściło się w głowie, że Matka Boża mogła ukazać się prostej dziewczynie. Zdrowie Bernadety stałe się pogarszało. Ostatnie pół roku spędziła w łóżku, które nazywała "białą kaplicą". Umarła 16 kwietnia 1879 r. Miała zaledwie 35 lat.

Po beatyfikacji w 1925 r., jej nienaruszone ciało umieszczono w relikwiarzu, w kaplicy klasztoru Saint-Gildard w Nevers, a osiem lat później została kanonizowana.

70 cudów

Od pierwszego uzdrowienia, 1 marca 1858 roku, chorzy napływają do Lourdes, spodziewając się uzdrowienia ciała lub szukając sił do znoszenia cierpienia. Kościół katolicki uznał oficjalnie 70 cudów i ok. 7 tys. uzdrowień, których nie dających się wyjaśnić naukowo. Siedem pierwszych cudów odegrało rolę w uznaniu objawień za prawdziwe.

Od 1905 r. działa w sanktuarium biuro lekarskie, przyjmujące zgłoszenia przypadków uzdrowień i przeprowadzające wstępną konsultację wśród lekarzy obecnych w Lourdes. Jeśli wynik wstępnego dochodzenia jest pozytywny, sprawa jest przekazywana komitetowi medycznemu, który istnieje od 1947 r. Po przeprowadzeniu własnego dochodzenia wydaje on orzeczenie, że dany przypadek jest (lub nie jest) niewytłumaczalny według aktualnego stanu wiedzy medycznej.

Związek chorych z pirenejskim sanktuarium spowodował, że gdy w 1992 r. Jan Paweł II ustanowił Światowy Dzień Chorego, na jego datę wybrał dzień pierwszego objawienia Matki Bożej w Lourdes. Tam też, w 1993, 2004 i 2008 r. odbyły się centralne obchody tego Dnia.

Paweł Bieliński

Źródło:

<https://www.niedziela.pl/arttykul/40742/Historia-objawien-i-kultu-w-Lourdesn>

Namaszczenie chorych

Sakrament zbawienia i uleczenia

Namaszczenie chorych to sakrament ustanowiony przez Jezusa Chrystusa, wzmiankowany jako taki w Ewangelii według Świętego Marka (por. Mk 6, 13) i zalecany wiernym oraz ogłoszony przez Świętego Jakuba Apostoła: „Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśli by popełnił grzechy, będą mu odpuszczone” (Jk 5, 14-15). Żywa Tradycja Kościoła, odzwierciedlona w tekstach

Urzędu Nauczycielskiego Kościoła, uznana w tym obrzędzie, specjalnie przeznaczonym do pokrzepiania chorych i do oczyszczania ich z grzechu i jego następstw, jeden z siedmiu sakramentów Nowego Zakonu.

W rytuale namaszczenia chorych sens choroby człowieka, jego cierpienie i śmierci tłumaczy się w świetle zbawczego zamysłu Boga, a konkretniej w świetle zbawczej wartości bólu przyjętego przez Chrystusa, czyli Wcielone Słowo, w tajemnicy Jego Męki, Śmierci i Zmartwychwstania. Katechizm Kościoła Katolickiego ukazuje podobne przedstawienie sprawy: „Przez swoją mękę i śmierć na krzyżu Chrystus nadał cierpieniu nowe

znaczenie; teraz może ono upodabniać nas do Niego i jednoczyć nas z Jego zbawczą męką” (Katechizm, 1505). „Chrystus wzywa swoich uczniów, by szli za Nim, niosąc z kolei własny krzyż (por. Mt 10, 38). Idąc za Nim, uzyskują oni nowe spojrzenie na chorobę i chorych” (Katechizm, 1506). ▶

► Pokazując nam pozytywny sens bólu, aby dokonać Odkupienia, Pan równocześnie zechciał uleczyć mnóstwo chorych, ukazując swoją władzę nad bólem i chorobą, a przede wszystkim swoją władzę odpuszczania grzechów (por. Mt 9, 27). Po Zmartwychwstaniu posłał Apostołów: „w imię moje (...) na chorych ręce kłaść będą, i ci odzyskają zdrowie” (Mk 16, 17-18) (por. KKK 1507).

Dla chrześcijanina choroba i śmierć mogą i powinny być środkami do uświęcania się i odkupienia z Chrystusem. Namaszczenie chorych pomaga przeżywać tę bolesną rzeczywistość ludzkiego życia w znaczeniu chrześcijańskim: „w Namaszczeniu Chorych, jak teraz się nazywa Ostatnie Namaszczenie, jesteśmy świadkami pełnego miłości przygotowania do podróży, która zakończy się w domu Ojca”.

Struktura znaku sakramentalnego i obrzędy sakramentu

Według rytuału namaszczenia chorych zdatną materią sakramentu jest olej z oliwy albo, w przypadku konieczności, inny olej roślinny. Ten olej powinien być pobłogosławiony przez biskupa albo przez prezbitera, który ma takie upoważnienie.

Namaszczenia udziela się, namaszczaając chorego na czole i na dłoniach. Formuła sakramentalna, przez którą w obrzędzie łacińskim udziela się namaszczenia chorych, jest następująca: „Przez to święte namaszczenie niech Pan w swoim nieskończonym miłosierdziu wspomóż cię łaską Ducha Świętego. Amen. Pan, który odpuszcza ci grzechy, niech cię wybawi i łaskawie podźwignie”.

Szafarz namaszczenia chorych

Szafarzem tego sakramentu jest wyłącznie kapłan (biskup lub prezbiter). Jest obowiązkiem pasterzy pouczać wiernych o korzyściach wynikających z tego sakramentu. Wierni (szczególnie, krewni i przyjaciele) powinni zachęcać chorych, aby wzywali kapłana, żeby udzielił im namaszczenia chorych (KKK 1516).

Wszyscy – a zwłaszcza chrześcijanie, którzy pracują w środowiskach szpitalnych – powinni dolożyć starań, żeby chorym leżącym w szpitalu nie zabrakło środków przynoszących pociechę i ulgę ciału i duszy, która cierpi, a pośród tych środków – poza sakramentem pokuty i Wiatykiem – znajduje się sakrament namaszczenia chorych.

Podmiot i konieczność namaszczenia chorych

Podmiotem namaszczenia chorych jest każda osoba ochrzczona, która doszła do używania rozumu i znajduje się w niebezpieczeństwie śmierci z powodu ciężkiej choroby lub starości, której towarzyszy zaawansowane starcze osłabienie. Zmarłym nie można udzielać namaszczenia chorych.

Aby otrzymać owoce tego sakramentu, wymaga się u podmiotu uprzedniego pojednania z Bogiem i z Kościołem, przynajmniej w pragnieniu, co jest nierozdzielnie związane z żalem za własne grzechy i z intencją wyśpiewania się z nich, kiedy będzie to możliwe, w sakramencie pokuty. Dlatego Kościół przewiduje, że przed namaszczeniem chorych choremu udziela się sakramentu pokuty i pojednania.

Przyjęcie sakramentu chorych nie jest konieczne w taki sposób, żeby był on środkiem koniecznym do zbawienia, ale nie powinno się dobrowolnie rezygnować z tego sakramentu.

Jeżeli jest to możliwe, należy go przyjąć, dlatego że rezygnacja z niego oznaczałaby odrzucenie pomocy do zbawienia o wielkiej skuteczności. Pozbawienie chorego tej pomocy mogłoby stanowić grzech ciężki.

Skutki namaszczenia chorych

Jako prawdziwy i właściwy sakrament Nowego Zakonu namaszczenie chorych ofiaruje wiernemu łaskę uświęcającą. Poza tym szczególna łaska sakramentalna namaszczenia chorych przynosi jako skutki:

- najgłębsze zjednoczenie z Chrystusem w Jego odkupieńczej Męce, dla dobra chorego i całego Kościoła (por. Katechizm, 1521-1522; 1532);
- pociechę, pokój i odwagę do przewycięzania trudności i cierpień właściwych dla ciężkiej choroby albo dla kruchości starości (por. Katechizm, 1520; 1532);
- uleczenie z pozostałości grzechu i odpuszczenie grzechów powszednich, jak również śmiertelnych, jeżeli chory żałował za nie, ale nie mógł przyjąć sakramentu pokuty (por. Katechizm, 1520);
- przywrócenie zdrowia fizycznego, jeżeli taka jest wola Boża (por. Sobór Florencki: DS 1325; Katechizm, 1520);
- przygotowanie do przejścia do życia wiecznego. W tym sensie Katechizm Kościoła Katolickiego stwierdza: „Ta łaska [właściwa dla namaszczenia chorych] jest darem Ducha Świętego, który odnawia ufność i wiarę w Boga oraz umacnia przeciw pokusom złego ducha, przeciw pokusie zniechęcenia i trwogi przed śmiercią” (Katechizm, 1520).

Ángel García Ibáñez

Źródło:

<https://opusdei.org/pl-pl/article/temat-24-namaszczenie-chorych/>

Morysin - cz. 5

Dostęp do Morysina był utrudniony. Za czasów króla Jana III na osi pałacu był most przez jezioro Wilanowskie (ówczesna łacha wiślana), później można się było do niego dostać mostem będącym w ciągu dzisiejszej ulicy Vogla. Z parku przypałacowego do Morysina można było się dostać tylko łodziami. W latach czterdziestych XIX w. zbudowano most łyżwowy, zapewne rozbierny na okres zimowy. Po moście tym przechodzono na wschodni brzeg jeziora, gdzie na łąkach morysińskich były organizowane m.in. zabawy dożynkowe. Na przełomie XIX i XX w. kursował również prom. W latach międzywojennych wybudowano dwa drewniane mostki, które do lat dziewięćdziesiątych XX w. łączyły Morysin z Zawadami. Natomiast, gdy w latach sześćdziesiątych XX w. budowano służę na Ciemnej Łasze zrobiono na niej również mostek od strony Wilanowa, istniejący do dziś.

Nadwiślańskie tłuste mady po wylewowe występujące na powierzchni całego Morysina, umożliwiają drzewom, krzewom i wszelkiej roślinności bardzo bujny rozkwit.

Nad wszystkim górują potężne białe i czarne topole, jesiony, wiązy oraz lipy drobnolistne, okazy tych gatunków sięgają 30 metrów. Wśród topól białych występują okazy męskie i żeńskie, niektóre posiadają wyjątkowo nacięte liście. Topole czarne przejawiają dużą różnorodność w kształtach koron, liści i ich barwie oraz wielkości. Zapewne w czasach, gdy zakładano park posadzono także kasztanowce. W piętrze niższym sięgającym do 20 metrów spotykamy klony, jawory, wierzby oraz młodsze egzemplarze gatunków, które tworzą górne piętro. Niżej sięgają olsza szara, czeremcha, grab, wiąz pospolity, jarzębina. Warstwa krzewów jest wyjątkowo rozrośnięta, miejscami tworzy gęstwinę trudną do przebycia. Składają się na nią m.in. leszczyna, tarnina, bez czarny, trzmielina, dereń, szalkak pospolity, głóg. Pozostałością po sadach i ogrodach zakładanych w XIX w. są dzikie jabłonie i grusze, porzeczkii czarna i czerwona, tawuła, bez, wiciokrzew, śnieguliczka, którymi były wysadzone dróżki parkowe. Do roślin występujących dość rzadko w okolicach Warszawy, a występujących w Morysinie należą

m.in.: marzymięta grzebieniasta, arcydzięgiel litwor i oman wierzbolisty. Na oczkach wodnych i w ich pobliżu można spotkać: żabiściak pływający, grązel żółty, rzęsę drobną, mannę jadalną, kosaćca błotnego, mózge trzciniową, kropidło wodne, tojeść pospolitą, osokę aloesową, pałkę wodną, tatarak i wiele innych. Występuje tu również kilkadziesiąt gatunków roślinności zielnej, a na łąkach wiele gatunków traw.

Bogactwo i różnorodność roślinności Morysina sprawia, że w lesie i nad otaczającymi go wodami żyje i gniazduje kilkadziesiąt gatunków ptaków, od tych najmniejszych; mysikrólików, zniczków i strzyżyków do gatunków drapieżnych; sów, krogulców i jastrzębi oraz te największe łabędzie nieme. Również świat zwierząt jest reprezentowany przez wiele gatunków m.in. lisy, zające, pizniki, sarny, wydry, dziki, bobry, kuny, tchórze, łasice, jeże, wiewiórki. Niedawno w morysińskiej gęstwinie znajomy wypatrzył łosia. CDN...

Krzysztof Kanabus

Źródła:

zostań podane w ostatniej części artykułu

V Niedziela Zwykła – 9 lutego 2020 r.

1. Nabożeństwo różańcowe zostanie odprawione dziś o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecających w wypominkach rocznych.

2. We wtorek, 11 lutego br., we wspomnienie NMP z Lourdes, w naszej parafii będziemy obchodzili Światowy Dzień Chorych. Na Mszę św. o godz. 10.00. zapraszamy wszystkie osoby chore i w podeszłym wieku. Prosimy również wolontariuszy o pomoc w dowiezieniu do kościoła osób, które same nie będą mogły przybyć na tę uroczystość.

3. Spotkanie członków Kół Żywego Różańca odbędzie się w środę, 12 lutego br., o godz. 17.00.

4. Rozpoczynamy 7. edycję kursu finansowego, którego celem jest nauka zarządzania finansami w oparciu o rady biblijne oraz narzędzia ekonomiczne. Kurs będzie odbywał się w poniedziałki o godz. 19.00 w dzwonnicy. Osoby zainteresowane zapraszamy na spotkanie informacyjne w poniedziałek, 24 lutego br. na godz. 19.00. do dzwonnicy. Będzie możliwość zapisania się na kurs i zakupienia podręczników.

5. Z okazji beatyfikacji Sługi Bożego ks. Kard. Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Tysiąclecia planujemy wydać specjalny numer Klimatów św. Anny poświęcony ks. Kardynałowi odwiedzającemu naszą parafię i spotykającemu się z parafianami. W związku z tym prosimy o przyniesienie do kancelarii parafialnej zdjęć z ks. Kard. S. Wyszyńskim

i innych dokumentów, które zostaną zamieszczone w Klimatach. Materiały dobrej jakości można również przesłać na adres: kancelaria@parafiawilanow.pl. Dostarczone materiały zostaną zwrócone.

6. W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:

- w poniedziałek, 10 lutego, wspomnienie św. Scholastyki, dziewicy,

- we wtorek, 11 lutego, wspomnienie NMP z Lourdes,

- w piątek, 14 lutego, święto św. Cyryla, mnicha i Metodego, biskupa - patronów Europy.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

**24 lutego 2020 roku (pon.)
o godz. 19.00**

**Spotkanie informacyjne
w dzwonnicy
dot. kursu finansowego**

Celem kursu finansowego jest nauka zarządzania finansami w oparciu o rady biblijne oraz narzędzia ekonomiczne.

Kurs będzie odbywał się w poniedziałki o godz. 19.00 w dzwonnicy.

Osoby zainteresowane zapraszamy na spotkanie informacyjne. Będzie możliwość zapisania się na kurs i zakupienia podręczników do kursu.

PRZEKAŹ 1% PODATKU

Przy naszej parafii działa
Fundacja Ecclesia Villanovensis
posiadająca status posiadająca status Organizacji Pożytku Publicznego (OPP).

KRS: 0000331641

W zeszłym roku na konto Fundacji z tego tytułu wpłynęło 9264,68 PLN.
Wszystkim, którzy przekazali 1% podatku składamy serdeczne Bóg zapłać.

Fundacja poza działalnością charytatywną zajmuje się utrzymaniem zabytkowych obiektów znajdujących się na terenie naszej parafii.

**Firma g_c_Urc`JWUDUWU
dk` k`5bbmk`K`JUbck`JY**

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

? UbW`Uf`JW`nb`bU`
pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.0 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 184 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

**Zdjęcia i dokumenty dotyczące
ks. Kard. Stefana Wyszyńskiego**

Prosimy o przyniesienie do kancelarii parafialnej zdjęć z ks. Kard. Stefanem Wyszyńskim i dokumentów, które zostaną zamieszczone w Klimatach św. Anny - specjalnym numerze z okazji beatyfikacji ks. Kard. S. Wyszyńskiego. Materiały dobrej jakości można również przesłać na adres: kancelaria@parafiawilanow.pl

Dostarczone materiały zostaną zeskanowane i zwrócone.